

סלפנו לי הבוקר צולדמן ולוקר. הסברתי להם החלטתי
להשאר עוד ימים אחדים בלונדון, למען לראות התפתחות המאורעות
בארץ והתגובה כאן. לוקר דרש ממני מכתב למועצת האיחוד. הבטחתי
לעשות זאת.

- והנה חשבותי של ורבורג:

N.Y. 17.8.36 - 9.56 P.M.

Weyzmann Zionibureau

After consulting colleagues feel that for purposes
mentioned we have to stick to our resolution and abstain
regards - Felix Warburg

אלה בוניך ומגינך - ארץ ישראל !

סלפנתי זאת מיד למרכס. מתברר שהוא סרם סלגרף לוורבורג -
והבטיח לסלגרף מיד ולעמוד בחוקף על הדרישה.

. - דידס ניסח מכתב טוב על מעשי הזוועה - נראה כמה
אנשי שם יחממו עליו.

משה -

מכיוון שמסופקני עם אשוב מיד אני רואה חובה למסור

לך דעתי בכתב - לאחר השיחה שהיתה בינינו שלשום:

מעשה ח"א אחמול, שהיה אולי מוכרח מטעמים פסיכולוגיים,

פציג בחריפות את שאלת ההתנהגות. ונראה לי שאלה הם הנימוקים

בעד ונגד.

בעד

(1) צורך פסיכולוגי של הארגון. השתיקה מולידה רגש של חוסר אונים ומיותרות.

(2) השתיקה מחנכת החלוץ לפסיכיות והכנעה.

(3) " מרכאה את הישוב ומולידה יחס שלילי לארגון,

(4) " מערערת בעם את הכבוד לישוב.

(5) " מתפרשת בקרב הערבים כפחדנות ומגבירה החוצפה והסירור.

(6) " מרגילה הממשלה למחשבה שליהודים אפשר לעשות הכל.

(7) דעת הקהל באנגליה (ובעולם) סבורה שהיהודים לא מסוגלים למלחמה.

נגד

(1) אי-צדק. פגיעה באנשים נקיים.

(2) קשי על שמירת תחומים (מקרה הארמני, החייל הבריטי),

(3) דימורליזציה פנימית,

(4) התקוממות מוסרית בישוב ובעם,

(5) החרפת הסירור יגרם למלחמת אזרחים,

(6) סיכון ההגנה מבחינה חיצונית - פירוק נשק.

(7) הריסת אפשרות של זיון ליגלי.

(8) סיכון העליה,

(9) איבוד הסימפטיה בדעת הקהל האנגלית והעולמית.

כשנשקול על כף המאזנים את הבעד והנגד, ברור לי

שרק 1-2, 5,6,7,8,9 שבנגד מכריעים בהחלט את הכף, ביחוד אם אין

יכלת לשמור על התחומים והמידה. ועל אף הקושי הנפשי יש לקיים

את הקו שנקטנו בו כל הזמן.

אבל יש מרחק רב בין הקו שיש לנקוט בו ובין, לא רק

הקו הפחדני והפושע ואידיוטי של הפליכסיס, גם הקו של פסיביות

וצמצום הפעולה רק במקום ההתקפה. קשה אולי באופן מופשט להגדיר

התחומים - אי אפשרי - אבל ההרגשה המוטורית והתבונה הפוליטית

צריכות בכל מקרה קונקרטי ובכל מסיבה קונקרטית למנוע מפסיביות

והתחסדות יתרה - ומהגזמה בלתי מוצדקת ומזיקה. ואשר לרגשות -

יש להתאכזר אליהם בלא-רחמים. החשבון הקר והאכזרי - החשבון

היודע על קיום רגשות ומכיר את חשיבותם העצומה בחיי האדם והחברה,

אבל יודע לשלוט בהם, רק חשבון זה מסוגל וראוי לכוון מערכה

מסוכנת.

- ציינו מספר אנשים להחתימם על המכתב ומחבר
שהביסוף מלונדון נמצא בקנדה, ססיל - בכפר בדאגשייר, שאין בו
טליון, שלישי - אי-שם בצרפת וכו'. לע"ע נחמס רק לוסיין,
שהסכים לחתום את אחרים יחתמו. הסליפון בינחים עובר והברק
עף לכל קצוי אנגליה, וולס וסקוטלנד.
בפי החקירה עם הארצ'בישופ.

- לאחר עיון ושיקול כל הבעד ונגד החלטתי להשאר כאן
בכל אופן עד יום ששי, ואז אחליט מה לעשות, אם ללכת לציריך
או לארץ, וטלגרפתי זאת למשה (אחת וחצי אה"צ).

- נמיר נפגש בצהריים עם כרינגטון - וורד. המכתב
שהכינונו טוב בעיניו, ויש בדעתו לכתוב בקרוב מאמר ראשי
בסימס בענין זה. נמיר דיבר אהו על הצורך בצבא יהודי וב-וו.
הוא כנראה פחות פטריוט אנגלי ופחות מבין את הפסיכולוגיה
האנגלית מג'ימי רוטשילד - והוא סבור שזהו רעיון טוב ויפה
מבחינה בריטית!...

- בינחים באה הנה ידיעה שהועד הערבי ביפו גינה
בפומבי את רצח ה"אחיות" - ויש צורך למחוק פיסקה שלמה במכתב.
לורד ליטון הסכים לחתום על המכתב.

כתבתי מכתב למועצה בגנף על הרקע הפוליטי של מערכתנו.